

яще тъй, щото да ся отвори пътъ по когото всякъ да може да прибави онова което съка за нуждно. Счестливъ ще ся съкамъ, ако видя че наши-тъ учители и учени удобрятъ мысли-тъ ми и постъпятъ по тъхъ! Това, като мя наслади, ще ободри ревностъ-тъ моя юще и за понататъкъ.

Д. Г. В. Мирковичъ.

1860. луліа 1.

